

KO 21.01.15

Kommentarer til foreslått høringsuttalelse fra Stavanger kommune ang. endring i forskrift om foreldrebetaling i barnehagen og forslag til vedtak i kommunalstyret for oppvekst 21.01.15.

SBF støtter uttalelsens punkter 2,3, og 4 og deler de vurderinger som er gjort angående beregning av inntekt når foreldrene ikke bor sammen.

SBF er kun delvis enig i punkt 1 fra rådmannen. Vi støtter innføringen av nasjonale minstekrav, men mener at den sosiale profilen bør være sterkere og at det bør tas mer hensyn til de fattigste barnefamiliene. Vi foreslår at følgende tekst integreres i høringsuttalelsen fra Stavanger kommune:

Alle barn fra barnefamilier som lever under fattigdomsgrensen må innvilges friplass i barnehage f.o.m. den dato de har rett på barnehageplass. For barn fra familier som lever over fattigdomsgrensen, men under medianinntekt, vurderes egenbetaling ut fra et differensiert system. For barn fra barnefamilier som ligger over median gis ingen moderasjon for første barn, men bestemmelse om makspris fortsetter. En slik ordning kan på samme måte som regjeringens forslag sikre at ingen husholdninger betaler mer enn 6 % av inntekten til barnehage og i tillegg gjøre barnehagen tilgjengelig for alle barn.

Bakgrunnen for vårt forslag er følgende:

Barnehagene i Norge skal bidra til sosial utjevning. Vi er enige i regjeringens intensjon, men mener at det foreslåtte tiltaket ikke vil virke som tilsiktet og at ekskludering av barn fra barnehager grunnet foreldrenes manglende betalingsevne vil fortsette fordi byrden blir for stor for de fattigste. For foreldre med de minste inntektene vil de tusenlappene det er snakk om i egenbetaling kunne være avgjørende for om man velger barnehage eller ikke. Det kan også føre til bortprioritering av andre ting som kan være viktige for barna. Fattigdommen i Norge har økt, den øker mest blant barnefamilier, og innenfor denne gruppen mest blant innvandrere. Familier med enslig forsørger er overrepresenterte.

En av konsekvensene av fattigdom er at foreldrene ikke får stimulert barna på samme måte som andre foreldre. Fattigdommen er også ofte relatert til andre forhold som kan virke negativt på omsorgsevnen, som f.eks. sykdom. Barnehagen er ofte fremholdt som et viktig virkemiddel for å motvirke disse uheldige konsekvensene. Den er også et viktig virkemiddel for å fremme integrering, både for barn og voksne. For noen innvandrere er barnehage

avgjørende for å kunne delta på norskkurs. Den kan være avgjørende for arbeidsløse for å kunne takke ja til et jobbtilbud, for syke for å kunne få behandling/oppfølging og kunne fortsette med sine omsorgsoppgaver resten av døgnet. Vi mener at det er feil at valget om å søke barnehageplass skal være et økonomisk spørsmål for de mest vanskeligstilte blant oss fordi mange av de barna det er snakk om er de som trenger det aller mest, ikke minst med tanke på den kommende skolegangen. Vi tror at de økonomiske konsekvensene av ekskludering vil vise seg både på kort sikt ved belastning av andre kommunale tjenesteområder som f.eks. Barnevern og PPT, og på lang sikt som følge av skolemessige utfordringer og helseproblematikk. Vi mener at det er lite å tjene på å kreve betaling fra de fattige foreldrene og kan ikke se at retten til barnehageplass er reell for deres barn dersom økonomi forhindrer dem i å takke ja til dette tilbudet. Vår anbefaling om å gi gratis barnehageplass til barn fra fattige familier er i tråd med uttalelser fra Barneombudet.

I løpet av våren 2015 kommer SBF til å fremme forslag om nytt regelverk for moderasjon/friplass i Stavangerbarnehagene.